

«ОДНАКОВІСТЬ ТЕРМІНОЛОГІЧНИХ ВИЗНАЧЕНЬ ЯК ВАЖЛИВИЙ ФАКТОР ПОРОЗУМІННЯ ПРИ ВТІЛЕННІ КОНЦЕПЦІЇ РОЗВИТКУ ОСВІТИ УКРАЇНИ»

Діордієнко Л.Д., Семчук П.П. (Одеська державна академія будівництва та архітектури, м. Одеса, Україна).

У зв'язку з новою концепцією розвитку освіти України має значення взаємопорозуміння між учасниками цього процесу. Але цьому не сприяє поліморфність мови. Тому важливо користуватись однаковими категоріями і поняттями для покращання взаємопорозуміння.

Нижче приведені визначення деяких категорій і понять, часто вживаних у вузах, які на думку авторів мають переваги над іншими.

Атестація навчальних закладів – основна форма державного контролю за діяльністю навчальних закладів незалежно від їх підпорядкування, типу та форми власності. Проводиться з метою забезпечення реалізації єдиної державної політики у сфері освіти.

Гуманізація освіти – це впровадження в навчально-виховному процесі ідей гуманізму, запропонованих великими просвітителями і педагогами минулого; це спрямування навчального закладу до піднесення особистості студента, забезпечення максимально сприятливих умов для його розвитку, врахування його особистих цілей і запитів.

Гуманітаризація освіти – посилення уваги до людини, виховання в студентів ставлення до людини як до найбільшої цінності, спрямування освіти на формування в студентів високої духовності, почуття власної гідності, всебічної культури, планетарного мислення, формування в свідомості студентів цілісної картини світу, усвідомлення єдності людини й навколишнього середовища; передбачає підвищення статусу гуманітарних наук у навчанні і вихованні.

Демократизація – впровадження демократичних засад, розвиток спільності людей на демократичній основі.

Демократизація освіти – один з основних принципів державної політики у сфері освіти, що пронизує всі сторони освітнього життя. Це ліквідація

монополії держави на освіту і перехід до громадсько-державної системи, в якій особистість, суспільство і держава є рівноправними партнерами.

Диференціація – поділ, розчленування чого-небудь на окремі різноманітні елементи.

Диференціація навчання – принцип врахування індивідуально-типологічних особливостей студентів в інтересах розвитку їхніх нахилів і здібностей; педагогічна технологія навчання, що забезпечує реалізацію принципів диференціації.

Експертиза – сукупність процедур, які необхідні для отримання колективної думки у формі експертного судження (оцінки) про педагогічний процес з наступним по факторним аналізом та формуванням управлінських рекомендацій щодо розвитку закладу освіти.

Педагогічна експертиза – судження, яке ґрунтується на глибокому якісному вивченню всіх характеристик властивостей об'єкта, шляхом використання різноманітних методик за наявності розроблених критеріїв експертиз і компетентних експертів; це аналіз та оцінка функціональної ефективності структурних елементів, складання проекту їх розвитку і плану його впровадження у практику роботи.

Інновація – трактується як нововведення, ціле направлені зміни, які вносять в середовище впровадження нові стабільні елементи, які викликають перехід системи з одного стану в інший.

Викладацькі інновації (або нововведення) – процес залучення до практики освітніх технологій (ідей), в результаті яких підвищуються показники (рівні) досягнень структурних систем і компонентів освіти.

Інноваційна викладацька діяльність – діяльність, що своїм характером, а також результатом свідчить про здатність суб'єктів освітньої діяльності до генерації ідей, їх втілення, аналізу моніторингових даних та продукування нової ідеї, оприлюднення результатів, а також забезпечення умов для реалізації нових ідей в систему освіти.

Інтеграція – доцільне об'єднання та координація дій різних частин цілісної системи.

Концепція – система поглядів на ті чи інші явища, процеси; спосіб розуміння, тлумачення якихось явищ; основна ідея будь-якої теорії.

Критерій – мірило оцінювання визначних параметрів, які описуються певними показниками; мірило визначення, оцінки предмета, явища; ознака, взята за основу класифікації.

Ліцензування – процедура визначення спроможності навчального закладу певного типу розпочати освітню діяльність відповідно до стандартів освіти, а також державних вимог щодо кадрового, науково-методичного та матеріально-технічного забезпечення.

Освітній моніторинг – це супроводжуюче оцінювання і поточна регуляція будь-якого процесу у світі.